

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเราจะเห็นว่าคนไทยจำนวนมากนิยมเรียนภาษาจีน เพราะถือว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่งของโลก และภาษาจีนก็มีบทบาทอย่างมากทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศจีนมีการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคงในปัจจุบันและการที่จีนได้เข้าเป็นสมาชิกประเทศหนึ่งในองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) จะยิ่งทำให้อิทธิพลของประเทศจีนทวีความสำคัญต่อประเทศต่าง ๆ มากขึ้นด้วยรวมถึงประเทศไทย ที่จะส่งผลกระทบต่อหลอมรวมวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ การปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตของคนไทยและคนจีนให้มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ดังคำกล่าวของ ภูวดล ทรงประเสริฐ (2547, หน้า 29) ที่ว่า “สำหรับประเทศไทยชาวต่างด้าวที่ควรเอาใจใส่และให้การศึกษาเป็นพิเศษ คือ ชาวจีน เพราะชาวจีนเป็นชาวต่างด้าวที่มีจำนวนมากที่สุดในบรรดาชาวต่างด้าวชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทย และยิ่งกว่านี้ชาวจีนต่างด้าวและลูกหลานชาวจีนที่มีสัญชาติไทย ยังคงยึดถือวัฒนธรรมและแนวทางแห่งชีวิตตามแบบจีน บุคคลเหล่านี้ยังมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมต่อประเทศไทยอีกด้วย” (โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย, 2543) นอกจากนี้แล้วในแถบประเทศทางทวีปยุโรป ต่างพากันตั้งศูนย์วิจัยวัฒนธรรมจีนและเรียกร้องให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอย่างมาก (ไช จื้อเหว่ย, 2535, หน้า 40) สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือภาษาจีนเป็นภาษาทางการ 1 ใน 5 ภาษาของโลก ได้แก่ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน แม้แต่ในประเทศไทยจะมีการนิยมเรียนภาษาญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนามด้วย แต่ภาษาจีนก็เป็นภาษาที่นิยมเรียนกันมากภาษาหนึ่ง และชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนก็มีจำนวนมากกว่าชาติอื่นในบรรดาประเทศในเอเชียอาคเนย์ ด้วยกัน

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนั้นได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตาม

ความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษา แต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2)

เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาจีนจึงจัดให้มีการเรียน การสอนวิชาภาษาจีนขึ้นในสถานศึกษา โดยจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบ อาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือ กับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ การสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 211)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไป ยังใช้ระบบเก่าซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัด เขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่าง ๆ ยัง มีความล้าหลัง และจากการอภิปรายของผู้บริหารและครูกว่า 150 คนจาก 124 โรงเรียนทั่วประเทศ พบว่าปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียนรวมไปถึงการขาดการสนับสนุน จากรัฐ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551, หน้า 23)

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสในการเข้าไปสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนกลางของครูที่สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีนของนักเรียน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ที่ผ่านมามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนบางส่วนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทั้งนี้ส่วน ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ครูไม่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน รวมไปถึงนักเรียนบางส่วนไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้าน ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทางภาษาจีนกลางมาก่อน อีกทั้งครูผู้สอนก็ยังขาดเทคนิคในการสอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่สนุกกับการเรียนวิชาภาษาจีนกลาง ซึ่งอาจทำให้คุณภาพและ มาตรฐานในการเรียนภาษาจีนกลางอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กว่าที่ควรจะเป็น

สำหรับแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนภาษาจีนกลางให้ดีขึ้นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางที่น่าจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนกลางสูงขึ้น ดังคำกล่าวของ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2543, หน้า 26 - 27) การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นสื่อที่มีการเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นอย่างดี โดยจัดกระบวนการเรียนรู้อันประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุดๆ ในลักษณะของหรือกล่อง สิ่งที่บรรจุอยู่ในของหรือกล่องชุดกิจกรรมได้แก่ คู่มือครู แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะและแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบประเมินผล สิ่งที่ดีไว้ในชุดกิจกรรมสร้างขึ้นอย่างมีระบบ ต้องมีการตรวจสอบทุกชั้นตอนและทุกอย่างต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างใด กิจกรรมในชุดกิจกรรมยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากชุดการเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การพัฒนาชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นเป็นแนวทางหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น เพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐาน ความสนใจและธรรมชาติของเด็กนักเรียนวัยประถมศึกษาซึ่งปกติจะไม่ชอบอยู่นิ่ง เด็กวัยนี้ชอบเคลื่อนไหว ชอบการแข่งขัน การจะให้เด็กในวัยนี้นิ่งๆ ฟังสิ่งที่ครูพูดนานๆ จะทำได้ค่อนข้างยาก และมักไม่ประสบความสำเร็จ ครูจึงจำเป็นต้องเลือกกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับวัย จึงจะทำให้เด็กนักเรียนสนุกกับการเรียน และต้องการที่จะพูดและเรียนรู้ภาษาจีน และกิจกรรมก็เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กก็คือ การใช้กิจกรรมประกอบการสอนไปเสริมวิธีการเรียนการสอนของครู (เรืองศักดิ์ อัมไพพรรณ, 2536, หน้า 1 - 2) เพราะการนำกิจกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนนอกจากจะทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการฝึกใช้ภาษาอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, หน้า 116) กิจกรรมจะช่วยให้เด็การู้สึกว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องที่สนุกและมีคุณค่า การเล่นเกมประกอบการสอนในชั้นเรียน เป็นการพัฒนาความสามารถของเด็กในการทำงานร่วมกัน ในการแข่งขัน โดยปราศจากความก้าวร้าว (เดือนใจ เฉลิมกิจ, 2545, หน้า 115) นอกจากนี้กิจกรรมยังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและต่อเนื้อหาของภาษามากมาย เช่น เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการเรียน และกระตุ้นให้อยากเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ (สุกิจ ศรีพรหม, 2544, หน้า 75) ทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู ช่วยสร้างความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน

ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ 4 ทักษะ (เรื่องศักดิ์ อัมไพพรรณ, 2536, หน้า 3 - 4) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมล ทองวิจารณ์ (2548) ได้ทำวิจัยเรื่อง ชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารระดับพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.29/ 90.48

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่าง ๆ ที่มีความสนใจ นำไปปรับใช้ให้เข้ากับความต้องการของท้องถิ่นในชุมชนของตน ในการส่งเสริมและพัฒนากิจการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยดังนี้

1. ได้แนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมสำหรับใช้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา
2. ได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น
3. ได้แนวทางในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของภาษาจีน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน
3. การทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้ในการทดลองจำนวน 4 ชุดกิจกรรม แบ่งเป็น 12 กิจกรรม โดยจัดกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
4. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย
 - 4.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

4.2 ตัวแปรตามได้แก่

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน

4.2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของนิยามคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน หมายถึง สื่อประสมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 4 ชุด คือ ชุดกิจกรรมที่ 1 ครอบครัวของฉัน ชุดกิจกรรมที่ 2 ร่างกายของฉัน ชุดกิจกรรมที่ 3 สีต้นและเครื่องแต่งกาย ชุดกิจกรรมที่ 4 อาหารและเครื่องดื่ม
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552
3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง ผลการนำชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ โดยนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เรียนจากชุดกิจกรรมนี้แล้วทำแบบฝึกหัดของชุดกิจกรรม และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมทุกชุดผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 80/ 80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัดแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
 - 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
4. เกณฑ์ หมายถึง ค่าคะแนนที่กำหนดจากครูผู้สอนภาษาจีนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 2 ปี จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 65% ของคะแนนเต็ม
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะของนักเรียนในการเรียนเนื้อหาศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ
7. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีอิทธิพลต่อแต่ละคนตอบสนองต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันออกไป

8. แบบวัดเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง เครื่องมือที่วัดความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรม
การเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบวัดแบบประมาณ
ค่า 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University